

**A SZENT CSALÁD
JÉZUS, MÁRIA ÉS JÓZSEF**

B év

1-5 oldal

Olv.: Sir 3,3-7.14-17a – Kol 3,12-21 – Lk 2,22-40
Jézus bemutatása a templomban

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

***Mi azok közé a szerencsés emberek közé tartozunk,
akiknek van életünk megújítására isteni tervünk!***

Kedves Testvérek! A mai vasárnapon, Szent Család vasárnapján azzal az egyházi ajánlattal kell foglalkoznunk, azon kell gondolkodnunk, elmélnünk, hogy ennek az isteni tervnek a megvalósítására hogyan készül föl az ember. Ennek a tervnek meg kell jelenni az egyes ember életében, meg kell jelenni a legkisebb emberi közösségekben, a családban, aztán az iskolákban és az egyházi közösségekben, így is mondhatnám az Anyaszentegyházban, mint közösségben. A mai vasárnapon ostromoljuk meg az eget és imádkozzunk azért, hogy Európa lássa be, hogy nem lehet megoldani az ember megmentését vendégmunkásokkal!

*Nézzünk önmagunkba, vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, bánjuk meg bűneinket,
hogy méltóképpen tudjunk hangolódni erre a mai üzenetre, a Szent Család üzenetére!*

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Napok óta, sőt az adventi időben többször hoztam szóba, hogy micsoda szerencsénk van nekünk, hívő keresztényeknek, mert nekünk van egy tervünk, amely tervet, ha megismerjük és magunkévá tesszük, akkor megmentjük az életünket! Ezek a nagy isteni üzenetek egy-egy egyházi ünnep alkalmával kerülnek elénk. A liturgia szerint ezeket a nagy igazságokat nem egyszer kell elmondani, hanem nyolc napon át ez a nagy igazság újra és újra az emberek elé kerül, hogy megragadja és formálja, alakítsa az életüket. Mi ez az igazság?

***Ez az igazság: Isten üdvözítő terve az ember menekülési útja!
Hogyan tudunk megmenekülni abból a helyzetből,
amely a pusztulásba visz?
Pusztulásba visz az, hogy az ember magának él!***

Nem olyan nehéz nekünk ma ezt az igazságot megérteni. Megvalósítani – megvallo – nem egyszerű, de megérteni mindenkinek a képességein múlik. A tetteken, elsősorban az ember áldozatkészségén valósulhat meg ez az isteni terv. Mi szívesen beszélünk Európa nyugati részéről, biztos, hogy rosszabb helyzet van ott, mint a régi vasfüggönytől keletre. Ők más miatt távolodtak el az Istentől, mi ugyancsak sok mindent tudunk felsorolni. A tény az tény, a keresztény Európa nem élt évszázadok óta Istennek ezzel az üdvözítő tervével.

Ma, Szent Család vasárnapján ez az isteni terv kitárulkozik a számunkra és az egyéni felelősségünket kéri számon. Az isteni terv az, hogy az önző ember önzetlenné válhat! Az önzetlen ember élhet a másik emberért, szeretheti, szolgálhatja a másik életét. Az Egyház - az isteni üdvösségtervet figyelembe véve - egy csodálatos üdvösség-utat komponált, alkotott.

Az embernek magáévá kell tennie ezt az isteni ajánlatot, de ez nem úgy van, hogy ma reggel fölébred és azt mondja: na jó, én máától kezdve ezt az isteni igazságot elfogadom. Ez nem így működik. Mindannyian tudjuk, olyan emberek is vannak itt közöttünk, akiknek gyerekeik vannak. Láthatjuk azt, hogy a megszületett gyerekek gondolkodása, magatartása, viselkedése hogyan alakul, formálódik. Nem mindegy, hogy hogyan!

Az Egyháznak ez az üdvösségútja mindig is segíteni akart akkor, amikor az ember szembeül ezzel az isteni ajánlattal, mert előbb-utóbb minden ember rádöbben arra, hogy gyalázatos dolog az, ha valaki önző módon csak magával foglalkozik. Egyszer mondta nekem - képzeljék el - egy szerzetes, hogy én minden döntésem a szerint hozom, hogy mi szolgálja az én érdekemet. Legszívesebben - nem tudom - mit is válaszolhattam volna.

Az üdvösség útja felkészít bennünket, embereket arra, hogy megváltott emberekké legyünk!
Nem egyszerű az embernek rádöbenni arra, mit is jelent a felkészítő út? A felvilágosodás embere intézett egy frontális támadást. Szép lassan bizonyos lépéseket tettek. Az öntörvényű ember, a felvilágosult ember először kivégezte az Egyházat, ez a XVIII. század műve. Aztán ez az ember a XIX. században – Nietzsche - fogalmazta meg a maga fajtájának az igazságát: meghalt az Isten, mi öltük meg. A XX. századi ember önmagát végzi ki, önmagát gyilkolja.

Ma ebben a helyzetben vagyunk. Ilyen világban mi keresztények még próbáljuk az emberarcunkat megmenteni, de nem egyszerű olyan világban, amely támadást indít az ember ellen, ellenünk. Mi ellenünk, akikért az egész világ teremtetett, akiktől az Isten azt várja, hogy vigyázzunk a világra, hordozzon el, tartson el bennünket és vigyázzunk egymás életére!

Nagyon fontos, hogy az élet igazsága, gondolkodásmódja központi gondolatunkká váljon, mert ez a keresztény Egyháznak, a megváltott emberek közösségének az igazsága, hogy a középpontban az életünk van, amely életünk egymásnak ajándékozott élet. Egymást szeretjük, egymást szolgáljuk, közben frontális támadás közepette vagyunk. Ezért rendkívül fontos a Szent Család üzenete. Őszintén megmondom a Testvéreknek, egy kicsit egész papi életem során gondot jelentett nekem ez, hogy Szent Család a példakép.

Könnyű volt nekik, Máriának, Józsefnek, Jézuskának, Jézusnak. Hogy lehetnek példaképek? Egyre jobban azt érzem, hogy igen, mégis csak igen! Talán most egy-két szóval el tudom mondani, hogy mennyire is valóban példakép lehet és legyen a számunkra ez a Szent Család. Most nem beszélek a liberális világ, az öntörvényű világ, a felvilágosultak, önmagát felvilágosultnak tartó világ összes nemtelenségéről.

Inkább azzal kezdeném, eljutottunk oda, hogy az alkotmányunkban kell megfogalmazni, hogy egy férfi és egy nő kapcsolata a házasság. Ez még mit jelent? Kibontakoztatja ezt az Írás! Ilyeneket olvasunk szintén az alkotmányunkban, hogy az anya nő, az apa meg férfi. Ebből az érthetetlen helyzetből kell elindulnunk és gondolkodni valóban azon, hogy mi is van az emberi életünkkel, a konkrét emberi életünkkel? Aztán majd a konkrét emberi kapcsolatainkkal és mit várhatunk az emberi világunktól?

A teremtéstörténet azt mondja, Isten férfinek és nőnek teremtette az embert! Sokat hallottunk róla. Aztán nemcsak a teológia és a Biblia tanítja, hanem a tudomány is, hogy az ember élete kódolt. Amikor a két sejt egymással találkozik, attól a pillanattól meghatározott, hogy fiúgyerek születik, vagy lánygyerek. Most eljutottunk oda, hogy majd mindenki eldönti, hogy ő fiú vagy lány. Két, három évvel ezelőtt volt itt egy svéd püspökasszony. Bíboros úr átadta nekem, érthető, nem akarta belemártani magát ebbe a szörnyűségbe. Tudják, miről

beszélt? Arról beszélt, hogy abban az évben az volt a központi gondolat a svéd egyházban, hogy a kis Jézus fiú volt vagy lány. Ezzel foglalkozni!

Isten férfinak és nőnek teremtette az embert, aztán elhagyja atyját, anyját, feleségéhez ragaszkodik és a kettő testben egy lesz. A két ember az egymással való találkozásban teljeseedik ki, lesz teljessé az élete. Legyünk büszkék a magyarságunkra, a magyar nyelvre, ahogy kifejezzük az igazságainkat. Egyetlen nyelv sem beszél arról, hogy **a házasszony az feleség, a gyermeket váró asszony áldott állapotban van!** Nem terhes! Azért néha kapaszkodjunk bele ezekbe a magyar sajátosságokba és az igazság magyar megfogalmazásába!

Nyitott szemmel, nyitott füllel és nyitott szívvel éljünk a mindennapokban! Sokkal inkább arra kell gondolnunk, hogy valóban az egyes ember, aki nőnek született, az legyen nő, aki férfinak született, az legyen férfi. Az asszony misztériuma, méltósága az, hogy az Isten képére teremtett embert szüli meg erre a világra. Kell ennél nagyobb méltóság? A Bibliából halljuk, az asszony engedelmeskedjék a férjének. Ragyogóan megmagyarázzák ezt a Szentírás értelmezői. Ez az engedelmisség egyszerűen azt jelenti, hogy a gyöngébb nem odarendeli az életét az erősebbhez azért, mert biztonságra van szüksége. Olyanhoz kell tartozni, aki biztonságot jelent, aki imponál, aki védelmet jelent és az asszony mindezt abban fogalmazza meg, hogy engedelmes és teremt egy olyan világot, amely az otthon melege.

Semmivel nem kevesebb ennél az elkötelezettségnél a férfiember kötelme: Szeressétek feleségeket, ahogy Krisztus az Egyházat! Mit akarnak a férfiak, ennél gyönyörűbb, tökéletesebb üzenetet? Krisztus az életét adta oda! Ha belegondolunk, már ez nagyobb elvárás, mint az asszony engedelmissége. Ráadásul ennek a férfiembernek olyannak kell lenni, hogy megfeleljen ennek a társas kapcsolatnak. Azt jelenti, hogy olyan erős, hogy van bátorsága gyöngédek lenni, erre vágyik minden asszony, ez imponál és biztonságot jelent.

***Csak innen elindulva beszélhetünk arról:
mit jelent az Isten üdvözítő tervének a megvalósítása!***

Vagyis az, hogy az ember képes arra a döntésre, hogy éljen az Isten üdvözítő tervével. Vagyis, ne magának éljen, hanem egymásért éljünk, hogy ne fölé akarjunk kerekedni egymásnak, hanem egymást szolgáljuk. Ehhez az embernek fel kell nőnie. Nekem egy megállapításom van csak. Az asszonyok szabadságot emlegetnek, közben függetlenek akarnak lenni. Néha gondolkodjanak el ezen az asszonyok, akiknek férjük van. Nagyon fontos kérdés ez, a legmerevebb liberális gondolkodás.

***Az Egyház üdvösségútja az az út,
amely segíti az embert abban,
hogy az Isten üdvösségtervét magáévá tudja tenni!***

Ennek az útnak állomásai vannak: önismeret, önnevelés, közösségekben való mindennapok!
Önismeret nélkül, neveletlen emberek, akik nem ismerik a közösségi élet kihívását, hogyan tudnák elfogadni az Isten üdvösségtervét? Ki foglalkozik a gyerekeinkkel, hogy önismeretre jussanak? Ki foglalkozik gyerekeinkkel az önneveléssel kapcsolatosan? Legfeljebb a sportolókat ostromozzák az edzőik, hogy bevessék magukat és eredményeket hozzanak. Az egész világ nem foglalkozik az önneveléssel!

***A család az emberiség azon közössége,
amelyben felkészül erre az isteni döntésre!***

A család közösségében mindenkinek feladata van! Felelőssége van a négyéves gyereknek is, az ötévesnek is és mindenkinek. A következő az óvoda, az iskola és a templomi közösségek. Nem régen Nagytétényben a miniszterelnök úr avatott egy óvodát. Gyökössy Bandi bácsinak a gondolatát idézte. Nekünk homo christianusokat kell nevelni, olyan családokban, ahol a gyereknek helye van. Olyan óvoda, ahol megtanítják az embereket arra, hogy egymáshoz alkalmazkodjanak. Olyan iskola, ahol felelősségtudatra nevelődnek. Beszélt arról is, hogy az embernek milyen feladatai vannak.

A Szent Család bensőséges ünnepét egy próféta nemzetközi, vagy világperspektívává avatja! Odamegy egy fiatal Lány az Isten által rendelt társával, Józseffel, viszik karjukon a kicsi Gyereket. Az öreg Simeon, amikor meglátja ezt a kicsi Gyereket, karjába veszi és akkor prófétál. Azt mondja: ***Jel lesz mindenkinek***, mert ez a Család mindent megtesz, hogy az Isten tervét megjelenítse a világban! Ez a kicsi Gyerek, aki Emberi Testet ölt, hogy meg tudja mutatni nekünk embereknek, hogyan lehet egymásért élni, egymást nagyon szeretni, egymás életét szolgálni. Íme, mindenkinek szól ennek az ünnepnek üzenete!

Minden házaspár, ha Istenben tartozik össze, az szent és legnagyobb kincsük a gyerek! Máriának és Józsefnek ez a Gyerek volt a Kincse! Ez a Gyerek fölismerte, hogy kik ezek az emberek és azt hallottuk, hogy engedelmes volt nekik. Kedves Házaspárok! Mit jelentünk egymásnak? A Kincsünk! Kedves Gyerekek! Mit üzen ez a kis Jézus és a növekedő Jézus?

Jézus engedelmes volt nekik!

Mindezek és a mindennapok világa ezt a Családot példaképpé tette! Megjelenítették ebben a világban Isten üdvözítő tervét! Ebben példaképeink, ismerjük fel, ha az emberré válás útját végigjárjuk, családi közösségben azokhoz az értékekhez jutunk, amelyek alkalmassá tesznek bennünket arra, hogy együtt éljünk. Életközösség központú gondolkodás, ez az Egyház szellemisége, lelkiülete! Akkor az ember alkalmas arra, hogy Isten tervét magáévá tegye!

Akkor az ember mindezeket tekintve át tudja alakítani a világot!

Ez a világ Isten nélkül csődöt mondott. Európa Isten nélkül a végórát éli. Magyarországon erőlködünk. Sajnos a kormányzat jobban erőlködik, mint mi egyháziak. El kell gondolkodni azon, hogy a társadalomnak mi a küldetése? A produkció és a reprodukció! Előteremteni, ami a létünkhöz szükséges és reprodukálni az életet. Ha visszagondolunk az elmúlt évszázadokra, az utolsó két-háromszáz évre, akkor csak a produkcióval foglalkoztunk, a reprodukcióról megfeledkeztünk. Isten üdvözítő terve nem tud megjelenni egyszerűen azért, mert elfogytunk!

A mai ünnep ezért nagyon fontos, mert szemünk elé állítja a mi egyszerű emberi utunkat, amit az Egyház ajánl nekünk. Ezt az utat járjuk, az Egyház közösségéhez tartozunk, ami hitvalló közösség, erővel, meggyőződéssel össze kell fogni, erőnket a szeretet jegyében megjeleníteni! Mindent elfogadtunk, amit a felvilágosult ember elénk tált, közben ők elfogytak, de mi is.

Szent Család vasárnapján mi azért imádkozunk ezen a szentmisén is és egyáltalán azért fordulunk az Isten felé, hogy legyen elegendő készségünk minderre. Ez nagyon kemény út, de nem lehet más úton eljutni olyan döntéshez, ami az egész életünket kívánja. Nem lehet emberi életet élni kemény áldozatok nélkül. Nem lehet emberi kapcsolatokat létesíteni és abban kitartani életünket önfeláldozó hatalmas áldozatok nélkül.

A világot Jézus is a halálával váltotta meg! Ezt a példát magunk előtt kell látni!

Ha már meg kell halni, nem áldozatként, hanem a jó szolgálatában! Akkor, ami utánunk marad, az elegendő érték lesz ahhoz, hogy a gyermekeink és az unokáink olyan világban éljenek, amilyent nekik szánunk. Ez a lehetőségünk most, amikor tenni kell!

***Azon kell gondolkodnunk,
hogy mi módon tudjuk kinyilatkoztatni:
közünk van a világhoz!***

***A felvilágosult ember nemcsak az Istent utálta ki a világból,
nemcsak a hitet, az Egyházat, a kereszténységet,
hanem minket is!***

***Ne engedjük! Vissza kell jönni a világba!
Akkor van értelme minden áldozatunknak!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Ma kérjük mindenki számára a kegyelmet, hogy hagyjuk abba az álmodozást A kereszténység Isten üdvözítő tervének megjelenítése ebben a világban. Ez csak akkor lehetséges, ha az ember erre fölkészül. Álmodozásunknak vagyunk az áldozatai, mert azt hittük és azt hisszük, emlegetjük, hogy hiszünk az Istenben és ez elég.

Kérjük a Jóisten kegyelmét, hogy többre legyünk képesek!

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Kérjük a Jóisten áldását a nemzetünkre. A lengyelekkel együtt az egyetlen országgént mi úgy gondoljuk, hogy a nemzetek hivatása az, hogy azt a Földet, amit ők kaptak ajándékképpen a földi életre, azt benépesítsék. Örömteli az, hogy egyre többen látják ezt Európában is és másutt is, hogy minden nemzet felelős azért a Földért, ami az övé.

***Felelőtlen az, aki egyszerűen elhagyja a szülőföldjét!
Felelőtlen az is, aki úgy gondolja,
hogy vendégek pótolhatják az ember egyéni feladatát.
Pótolni nem fogják, de elfoglalni elfoglalják
azt a Földet, amit mi elhagytunk!***

Kérjük a Jóisten kegyelmét, hogy ha lehet, akkor ezen változtassunk. Lehet változtatni véleményem szerint ma is. Ehhez sokkal, de sokkal keresztényibb módon, bátrabban, kockáztatva, áldozatokat hozva be kell vetni magunkat. Ölünkbe semmi se hullik.

***Isten a szövetségesünk!
Akkor minden lehetséges!***